

• ΑΠΟΨΕΙΣ

ΤΑ ΣΑΘΡΑ ΠΡΟΤΥΠΑ ΤΗΣ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

«Τι κούφια λόγια ήσαν αυτοί οι Βασιλείς». Ο Καβαφικός στίχος καταγράφει με τη συνοπτική του λιτότητα το μοντέλο που όλο αυτό το σύγχρονο life style της ενημέρωσης προωθεί. Αυτό το «αρρωστημένο» μοντέλο που αναδεικνύεται καθημερινά από την τηλεόραση, τα δήθεν μοντέρνα περιοδικά, τη διαφήμιση και τα λοιπά μέσα, είναι που προκαλεί άλλοτε την οργή και άλλοτε τη θλίψη.

Όλοι αυτοί οι «λεβέντες» της σύγχρονης κουλτούρας και της διασκέδασης μεταδίδουν ένα άκρως προβληματικό πρότυπο που περιορίζει και συνθλίβει κυρίως τους νέους και δη τους προερχόμενους από τις ασθενέστερες οικονομικά τάξεις. Η προβολή του προτύπου της ήσονος προσπάθειας, της καλοπέρασης, της πρέζας, του μπαρ, των πιστών, του εύκολου και χωρίς φραγμούς sex, της ολίγον δήθεν μοδάτης ομοφυλοφιλίας, του ανακατέματος των πάντων, είναι που εξοργίζει. Και εξοργίζει, γιατί κανένας από αυτούς τους βολεμένους και επικυρίαρχους της καλλιτεχνίας και της ενημέρωσης δεν έχει σκεφτεί την άλλη πλευρά του λόφου. Καθισμένοι στο βάθρο της δημοσιότητας και της επιτυχίας,

προβάλλουν το στυλάκι της κενότητας, χωρίς να τους νοιάζει πόσους βυθίζουν στο τέλμα της κοινωνικής περιθωριοποίησης. Ούτε στιγμή δεν πέρασε από το νου τους η προβολή μιας πιο κανονικής κατάστασης, μιας λογικής προσέγγισης της κοινωνικής εξέλιξης ενός ατόμου. **Ο νέος που παλεύει, που ζορίζεται, που παθιάζεται με τη γνώση, με το σχολείο, που προσπαθεί να κερδίσει μια παραπάνω θέση από τους γονείς του στην κοινωνία, δεν υπάρχει. Είναι ξεπερασμένος, είναι μια ξεχασμένη ιστορία.**

Ξεχασμένη εικόνα, λοιπόν, κατάντησε για την επικυρίαρχη ιδεολογία της νεοελληνικής «αρπαχτής» και «αραχτής» το σταθερό πρότυπο της κοινωνικής εξέλιξης. Ευτελισμένο είδος το μοντέλο της διαρκούς προσπάθειας, του αγώνα και του μόχθου, που καθοδήγησε γενιές και γενιές φτωχών και καταφρονεμένων νέων και τους έβγαλε από τις λάσπες και τη δυστυχία της υπαίθρου και των χαμόσπιτων των αστικών κέντρων.

Αν πρέπει λοιπόν να επικριθεί για κάτι όλη αυτή η παρέα του δήθεν μοντέρνου life style, είναι ακριβώς για το αρρωστημένο πρότυπο

που αναδεικνύει μέσω της παραγωγής ειδήσεων, περιοδικών, καλλιτεχνικών δημιουργημάτων και λοιπών «πνευματικών» αγαθών. Ας καταλάβουν ότι η ζωή που προβάλλουν είναι η εικόνα της δικής τους ζωής. Αυτή ας την κάνουν ό,τι θέλουν και ας την ορίσουν όπως αντέχουν. Ουδόλως μας ενδιαφέρει η γκλαμουριά τους, τα πάρτι, τα ποτά και η κρεβατοκάμαρά τους.

Ελέγχονται όμως για εκείνο που μεταδίδουν και διαχέουν στην κοινωνία και δη στα αδιαμόρφωτα και ακατέργαστα μέλη της. Ελέγχονται για τη φθορά των συνειδήσεων που προκαλούν, για την κοινωνική παραζάλη που μεταφέρουν, για τα παιδιά που θα χαθούν στη μιζέρια της αμορφωσίας και της περιθωριοποίησης. Και όλοι γνωρίζουμε ότι **όταν μια κοινωνία δε θέλει να της θέτουν οι νέοι ερωτήματα, τους προσφέρει ως ηρεμιστικό και κατευναστικό σαθρά μοντέλα και πρότυπα ζωής. Δυστυχώς αυτό είναι το ναρκωτικό κατά της πνευματικής, πολιτικής και ηθικής ανησυχίας.**

Βέτσιος Ελευθέριος